

skal man ikke sige: Under særegne Omstændigheder eller under særdeles paatrængende Omstændigheder, men saa skal man sige: Efter Forslag af Formanden kan der afviges fra de foreliggende Forfrister. Dette forekommer mig at være det Simpleste og Naturligste. Men vil man aabne Forsamlingen eller Medlemmer i Forsamlingen Leilighed til, hvor Formanden ikke maatte finde de foreliggende Omstændigheder særegne, medens disse derimod finde dem at være saadanne, at faae Spørgsmaalet afgjort, skal man fastsætte, saaledes som ved flere af de foregaaende Paragrapher, at en saadan Afgjorelse kan forlanges af et bestemt Antal af Rigsdagens Medlemmer, 15, 20 eller 25. — Tallet gjør paa dette Stadium af Sagen ikke Udslaget. — Jeg troer, man bør aabne et bestemt Antal af Rigsdagens Medlemmer en saadan Afgang til, hvor de maatte finde Omstændighederne særegne, og Formanden ikke er af samme Mening, at kunne faae dette Spørgsmaal afgjort, og jeg vil derfor tillade mig at bebude, at jeg til næste Behandling agter at stille et Forslag, som skal gaae ud paa, at de Ord „under særegne Omstændigheder“ udgaae, og at der derimod indsættes: Paa Formandens eller f. Ex. 20 Medlemmers Forslag kan der afviges fra de foreliggende Forfrister o. s. v., som Paragraphen lyder.

Tscherning: Jeg har i Udvalget beholdt mig at komme ind paa Kugleaffstemningen, fra den Side, jeg betragter denne. Jeg er imod Kugleaffstemningen, og jeg vil ogsaa stille et Endringsforslag, som skal gaae ud paa, at den skal blive affattet. Jeg er imod Kugleaffstemningen i det Hele, men jeg er især bleven imod den ved nøie at overveie alle de Tilfælde, hvori den kan blive anvendt, hvor denne Forretningsorden er den gjældende. Man har sagt i disse Tilfælde, hvor vi skulle vælge en Rigsforstander, hvor vi skulle forandre Arvesølgen, hvor vi, kort sagt, skulle gaae ind paa et meget vigtigt Omraade, hvor de Mænd, over hvem vi skulle udtale en Dom, faae en vigtig og herkende Stilling i Staten, der skulle vi befrie den enkelte Mand fra den Byrde, at være sin Stemme bekendt; han skal kunne afgive sin Stemme, siger man, med saamegen

store Frihed, ved at afgive den hemmeligt igennem Kugleaffstemningen. Jeg siger, man skal netop i dette Tilfælde ikke gjøre det, man skal ikke udsætte de paagjældende Personer for at træde Dagen efter en saadan Affstemning hyerandre saa nær, man skal ikke udsætte Tyrken, for at favne i sin hjærlige Favn den Mand, som Dagen iforveien i Skjul gjorde, hvad han kunde, for at forhindre hans Valg, og man skal ikke sætte Vedkommende paa den Prøve, at tage imod den Favn, som aabnes for ham, og gaae ind i den, for at forfølge ærgjerrige Planer; man skal ikke forhindre de paagjældende Mænd, som staae paa den Maade ligeoverfor Staten, fra at udøve deres borgerlige Frihed, men man skal forhindre dem i at forfølge to Maal, deres ærgjerrige Planer og Udøvelsen af deres borgerlige Frihed; de skulle ved deres offentlige Stemmegivning være bundne. Af den Grund er det, jeg vil stille et Endringsforslag, hvorved Kugleaffstemningen aldeles falder bort.

Orsted: Jeg skal blot tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til § 23, at den nemlig indeholder et paafaldende Beviis paa, hvor meget Udvalget har taget Hensyn til saadanne Forhold, som aldeles ikke angaae det Tilfælde, hvorfor nærværende forenede Rigsdag er sammentraadt. Den i den citerede § 10 nævnte Rigsdag er med Hensyn til sin Gjenstand og Maaden, hvorpaa den er sammentaldt (nemlig af Statsraadet), af en ganske særegen Natur, og det forekommer mig urigtigt nu at give en Forretningsorden, som udtryffeligt tillige tager Hensyn til et saadant Tilfælde. Dette er aldeles heller ikke i Analogie med hvad der er foregaaet med Hensyn til de Forretningsordener, som man betjener sig af i de 2 Thing, thi de have altid holdt sig til Love for sig selv, og at det tilkommende Folkething eller Landsthing har tilegnet sig den og gjort den til sin, enten aldeles, eller ved en Afændring, har kun været en naturlig Følge af Forholdene, men Loven selv blev ikke udtryffeligt beregnet paa et Forhold, som laa aldeles uden for det daværende Things Virkefæred, hvorhos jeg maa gjentage, at det gjør en ganske væsentlig Forskjel, at Folkething og Landsting, hvoraf Rigsdagen bestaaer, vide, at de altid succedere